

Maaneder. Eller jeg tager Bagerne. De møder i samme Opgørelse med 604 arbejdsløse; 145 af disse, altsaa ca. $\frac{1}{4}$, møder med over et Aars Arbejdsløshed, 300, altsaa Halvdelen, med fra 3 til 12 Maaneders Arbejdsløshed, og 157 bevæger sig paa Vejen til de 3 Maaneder. Disse to Fag, Arbejdsmændenes og Bagernes, hører til dem, der udelukkes fra al Understøttelse. De 3 416 Arbejdsmænd, der har gaaet arbejdsløse i over et Aar, faar i Dag eller i Morgen eller en af Dagene den Bescikelse, at al Understøttelse for deres Vedkommende er ophørt! Eller jeg tager et Fag, der fremdeles faar Understøttelse efter det sidste Cirkulære, Metalarbejderne. De staar i Opgørelsen med 6 087 arbejdsløse; 1 463 har været arbejdsløse over et Aar, 2 743 fra 3 til 11 Maaneder, og kun 1 873 er indenfor 3 Maaneders Grænsen for Arbejdsløsheden. Altsaa adskilligt over de to Trediedele af Metalarbejderne møder med en Arbejdsløshed paa mellem 3 Maaneder og et Par Aar.

Jeg har med Villie nævnt Fag baade fra de udelukkede og fra de fremdeles understøttedes Kreds for at vise, at Karakteren for disse Fag er saa ganske ens og slet ikke forskellig. Talene er nogenlunde svarende til hinanden, Arbejdsløshedens Varighed, Antallet af dem, der har gaaet arbejdsløse i 12 Maaneder, eller 3 Maaneder eller 9 Maaneder, er saa nogenlunde ens, hvad enten det drejer sig om et Fag, der endnu skal have Understøttelse, eller et Fag, der skal være udelukket fra Understøttelsen. Og netop fordi Karakteren er saa ens, melder sig med en betydelig Styrke Spørgsmaalet: Hvorfor skal disse 38 Fag da udelukkes? Hvorfor skal alle disse, som er stillet ikke paa nogen væsentlig bedre Maade end de, som fremdeles skal understøttes, jages ud i Ørkenen og intet Sted have, hvortil de kan hælde deres Hoved?

Der er fra forskellige Fag givet Ministeriet Oplysninger om den ekstraordinære Tilstands Karakter, om Forskellen mellem den nuværende ekstraordinære Tilstand og normale Tider. Blandt disse tager jeg Bagerfagets Oplysninger, som man har givet mig i Hænde. Af den Indberetning, der foreligger, fremgaar det — hvad der jo ogsaa fremgaar af det, jeg før henviste til, fra Ministeriet —, at man paa det Tidspunkt havde 638 arbejdsløse, altsaa 60 pCt., og af dem havde 386 opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse. Saa har man taget et Normalaar til Sammenligning, Aaret 1915—16, i hvilket der

i Løbet af Aaret var 1 173 anmeldt som arbejdsløse i kortere eller længere Perioder — det højeste Tal paa een Gang var 257 —, og af disse arbejdsløse var der kun 47, som naaede at opbruge deres vedtægtsmæssige Understøttelse. Som dette Normalaar er, vilde man kunne drage en Række frem, hvor det stiller sig paa samme Maade. 47 opbrugte deres vedtægtsmæssige Understøttelse i Normalaaret, 386 opbrugte den i det ekstraordinære Aar, vi lever i, men desuagtet erklærer man for Bagerfagets Vedkommende, at der er ikke ekstraordinær Arbejdsløshed. Forstaa det, hvem der kan! Der er dog et betydeligt Spring fra Normalaarets 47 til det ekstraordinære Aars 386, og det Spring synes mig at vise, at der ikke er indtraadt normale Tilstande i dette Fag. Saa kan man jo synes mere eller mindre godt om Bagerfaget og dets Tillidsmænd, men jeg kan ikke antage, at dette kan spille nogen Rolle.

Jeg mener altsaa, at Krisetilstanden maa ses som en Helhed, og navnlig er man forpligtet til at tage et betydeligt Hensyn til Arbejdsløshedens Varighed, hvis man vil opføre sig retfærdigt overfor de arbejdsløse. De juridiske Former — det skal jeg gerne erkende — er ikke det afgørende. Man kunde for saa vidt meget vel tale om, hvorvidt man skulde se bort fra Lovens klare Bestemmelser om den og den bestemte Fremgangsmaade; hvis man vilde handle hensynsfuldt med Hensyn til Inddragningen, var det formelle Spørgsmaal ikke afgørende; hvis man fandt, at Formen med en saadan stykkevis Ophævelse af Arbejdsløshedsunderstøttelsen var behageligere, Gud bevares, saa er vi ikke mere Formalister, end at vi meget vel havde kunnet tale derom. Men saa skulde det ganske vist ogsaa ske paa en hensynsfuld Maade og ikke med Kølleslag af den Art, som Cirkulæret er blevet. Thi den Udelukkelse, som har fundet Sted, omfatter, som jeg har sagt, en Række Fag, hvor Arbejdsløsheden fremdeles er meget betydelig. Det er aldeles ikke saa, som jeg har læst i nogle Blade, at der næsten ingen Arbejdsløshed er i disse Fag. Der findes nogle Fag, hvor Arbejdsløsheden er meget ringe i Øjeblikket — selvfølgelig, maa jeg sige. At Landarbejderne i Øjeblikket ikke har megen Arbejdsløshed, det er klart; hvis de ikke skulde have Arbejde paa denne Tid af Aaret, ved jeg ikke, hvornaar de skulde have det. Men deres Tal spiller en ikke ringe Rolle. Der er 16—17 000 Medlemmer, som er med i